

สั่งที่แฟกซ์ในกระแสน้ำท่วมครั้งใหญ่

..... ระดี สาคริก

น้ำท่วมครั้งใหญ่ในช่วง 2 เดือนที่ผ่านมา ช่วยให้มีโอกาสสมองเห็นความจริงซึ่งเคยแฟกซ์ในส่วนลึกหลาย-สิ่งหลายอย่าง หากมองภาพรวมอย่างกว้าง ๆ คงพบว่า เป็นเพราความโlogของคนกลุ่มใหญ่ซึ่งกับโดยเอาสิ่ง-ต่าง ๆ จากธรรมชาติมาเพื่อประโยชน์แห่งตน กระหังเลี้ยหดและผลไปอย่างมาก many จนแทนจะมีหัวตัวเองดัง ที่เห็นเป็นประจักษ์พะยานได้ในขณะนี้ แม้แต่บัญหาจราจรติดขัดหากมองให้ลึกซึ้งพอสมควร ก็สืบเนื่องมาจาก เหตุเดียวกัน และคงลูกلامต่อไปยังเมืองอื่น ๆ ออย่างไม่อาจหยุดได้ หากคนส่วนใหญ่ยังคงมองบัญหาเพียงด้านเดียว

แม้ครบทลายคนกล่าวว่าเป็นเพราพนเป็นปี หากกล่าวว่ายังกลาง ๆ เพื่อใช้เป็นเพียงข้อมูลก็คงรับฟัง-ได้ แต่ถ้าคำนึงเพื่ออ้างน่าจะเป็นเพราหังอย่างนั้นอย่างโน้นต่อไปอีก ซึ่งคงเป็นเพราธรรมชาติของคนที่-ยังไม่อาจจะกิเลสในตัวเองได้ โดยที่หลักธรรมได้ชี้ไว้ชัดเจนว่า นิสัยที่ดีไม่ควรหยิบยกเอาสิ่งซึ่งอยู่ในอกตนเองมาล้าง หากควรรับความจริงอย่างกล้าหาญและมุ่งปฏิอย่างดีที่สุด

เพราวิถีการเปลี่ยนแปลงที่เป็นธรรมชาติใช่ว่าจะเป็นเส้นตรง เช่นไม่บรรทัด แต่มีจิตวิญญาณจึงย่อหนักบ้าง-เบาบ้าง เช่นที่กล่าวกันว่า "เป็นธรรมค่า" ดังนั้นแม้พนจะตกลงบ้างน้อยบ้างในแต่ละปี ย่อมอยู่ในกรอบของความ-หลาภลาย หากหนักมาก ๆ จนมีบางคนกล่าวว่า "พิคปักดี" จนกล้ายเป็นเรื่องพนเป็นปี ถ้าป่าส่วนใหญ่ยังคง-สมบูรณ์หังในด้านปริมาณพนที่และระบบบินเวศน์อยู่บนพื้นแผ่นดิน กระแสน้ำย่อมไม่รุนแรงมากตามน้ำดันนี้ อย่างน้อยก็ ชลอหังปริมาณและความรุนแรงลงไปได้ตามเหตุและผล หังอีกด้านหนึ่งหากคนไม่ประมาทขาดสติย่อหนักตาม-แผนบ้องกันไว้ได้ไม่มากก็น้อย แต่จากหลักความจริงของชีวิตมนุษย์ ถ้ามุ่งกับโดยย่อหนักได้ว่ามีความประมาทอยู่-ในรากฐาน กำหนดตัวเองให้เอาแต่เมืองไปข้างหน้าอีกหังของการ์ไกลไม่ได้

อนึ่ง เมื่อกล่าวถึงคน คงไม่ใช่หมายความแต่เพียงคนในเมืองไทยเท่านั้น เนื่องจากบันพันฐานเหตุผล "ทุก-สิ่งทุกอย่างย่อมسانดึงกันเป็นสัจธรรมหังหนม" แต่หลักธรรมก็ได้ชี้ไว้ชัดเจนว่า ใจจะเป็นอย่างไรก็สุดแล้วแต่ คนใดคนหนึ่งจะไปช่วยแก้ไขคนอื่นอันอื่นย่อมไม่ได้ หากตัวเราเองการทำอย่างดีที่สุด หายใจมุ่งมองไปยังคนอื่นซึ่ง คงเป็นเพราลีมตัวเอง

ภาพแรกที่เห็นแล้วชวนให้จุกคิคือหังรู้สึกอนาคตใจน่าจะได้แก่ การที่จะเข้าอกมาเพ่นพ่านมากมายโดยที่คน หัวไปไม่เคยคาดคิดมาก่อน ซึ่งจริง ๆ แล้วหาใช่เป็นจะระเชื้ออยู่ตามธรรมชาติไม่ เพราบันพันฐานนี้หายไปแน่จะ-หมก หากเป็นชีวิตซึ่งคนนำมาเลี้ยงไว้เองและปริมาณมากมายจนพิคปักดีย่อมชี้ชัดเจนว่า เลี้ยงไว้ขายเอาเงินมาใช้ ชีวิตทำกันเป็นระบบและระบบที่ทำก็ทำหนโดยคน ครั้นพอยกเดินนำหัวมายังน้ำท่าให้หลุดออกมาระรานคุณไม่ได้ "ก็คนอีกนั้นแหล่ห์ให้ล่าส่าหัน เอาชีวิตราชເຫັນມันນີ້" ชีวิตสัตว์จึงต้องสังเวยกิเลสคนหังขึ้นหังล่อง

พลับบัญหา "สร้างเชื่อน-ไม่สร้างเชื่อน" ก็ผุดขึ้นมาอีก ในช่วงจังหวะเดียวกันกับการที่คนจำนวนมากกำลังได้-รับผลกระทบจากอุทกภัยซึ่งทำให้ชีวิตตัวเองต้องเดือดร้อน หากมองที่คนและเข้าใจได้ถึงความจริงคงอ่อนไหวได้ใน-หลาภาย ๆ จุด โดยเหตุที่ธรรมชาติของคนย่อมมีกิเลสและความทึ่นแก่ตัวไม่มากก็น้อยแม้ตัวผู้เขียนเอง แต่จากอคติ มาถึงปัจจุบันดูจะรู้สึกว่า บันพันฐานสังคมลักษณะนี้สิ่วิจาร์เปลี่ยนแปลงรุนแรงยิ่งขึ้น หากรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์น่า-จะเห็นได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งปรากฏเป็นความจริงในแต่ละช่วง น่าจะไม่มีอะไรเป็นตัวตนให้ต้องไปยึดมั่นอยู่กับมัน หังนั้น

มีบางคนถามผู้เขียนว่า ชมรายการ "เคาะเบี้ยน" นิวส์ Holt's ทางโทรทัศน์ช่อง 9 เมื่อวันที่ 3 ตุลาคมที่-ผ่านมาหรือเปล่า ตนก็ตอบว่า "ชม" จึงมีคำถามตามมาอีกว่า "มีความเห็นว่าควรสร้างเชื่อนหรือไม่ควรสร้าง" จึงตอบกลับไปว่า "ผุมมองลึกกว่านั้น" คือมองว่าบ้านนี้เมืองนี้จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร และแต่ละช่วงจะมีอะไร-

เกิดขึ้น หังนี้และหังนักเพื่อหวังใช้ผลสะท้อนเป็นสิ่งยืนยันความจริงซึ่งตนเองกำลังมองเห็นให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเท่านั้น แผนที่จะไปยึดติดอยู่เพียงมุมใดมุมหนึ่ง แต่ก็เข้าใจว่าความจริงซึ่งอยู่ในรากฐานแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน อีกทั้งเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ภาพที่เห็นเป็นเรื่องระหว่าง "คนกับคน" หาใช่เป็นเรื่องเชื่อนไม่

อีกสิ่งหนึ่งซึ่งติดตามมาอันถือเป็นภาพจากอีกมุมหนึ่ง เมื่อนำาเน่าเสียให้ลงไปในแหล่งที่ปลาอาศัยเพาะพันธุ์-อยู่ ทำให้ปลาอย่างตายเป็นเบื้อง ซึ่งก็เกิดจากน้อกเช่นกัน คนซึ่งชีวิตอยู่ในอีกมุมหนึ่งคือชาวบ้านโดยที่-ส่วนใหญ่ยังคงตกอยู่ในสภาพด้อยโอกาส เมื่อถึงจังหวะมองเห็นโอกาสตรงนั้นจึงออกมาย้อนกลากันอย่างสนุกสนาน

เมื่อคุณกับปลาพบกันบนพื้นฐานอันเป็นธรรมชาติตามเหตุผล จึงทำให้เกิดความคิดมุ่งมองที่คน "เรา" เหตุของทุกอย่างอยู่ในรากฐานจิตใจคนทั้งนั้น" จึงครรชอนนำสิ่งคิดได้เห็นได้แม่จากแง่มุมหนึ่งมาฝากไว้ให้ พิจารณา กับ อาจผิดม้าทางถูกบ้างก็ต้องขอภัยไว้ ณ ที่นี่ เพราะตัวเองก็เป็นคนเขียนเดียวกันทุกคน

ถ้าหากน้ำในคลองมันเน่าเหม็น ไม่ว่าขาดหรือภาชนะอะไรที่จมอยู่ในคลองย่อมมีโอกาสสัมผัสกับน้ำเน่าด้วย ดังเช่นกรณีตับหมูซึ่งกล่าวไว้ว่า "ปลาอยู่ในห้องเดียวกัน หากตัวใดตัวหนึ่งเน่าเหม็น ตัวอื่นย่อมมีกลิ่นเหม็นด้วย-เช่นกัน" หากขาดหรือภาชนะที่จมอยู่ในคลองนั้นมีฝาปิดสนิท ย่อมป้องกันน้ำที่เน่าเหม็นจากภายนอกไม่ให้ผ่านเข้า-ไปภายในได้

ฝาขาดหรือภาชนะที่สามารถปิดได้สนิทแน่น จะเป็นต้องเป็นฝาจริงของขาดหรือภาชนะนั้นเองโดยแท้ ถ้าหากมีฝาซึ่งไม่ใช่เป็นของตัวเองแต่เที่ยวได้ใบนำาฝาจากท่อนมาใช้ เพราะรู้สึกว่ามันสะกดสายตากว่า ก็คงไม่พ้นที่น้ำเน่าเหม็นจะสามารถผ่านเข้าไปได้ เพียงแต่ว่าการผ่านเข้าไปของน้ำเน่าจะเร็วช้า สุดแต่ก่อเวลาและความไม่เหมาะสมระหว่างฝา กับขาดที่เท่านั้น

รากฐานจิตใจคนก็เช่นกัน หากปราศจากสภาพที่มั่นคงอยู่กับตนเอง หากมีการยึดมั่นถือมั่นอยู่กับสิ่งอื่น ย่อมเปิดโอกาสให้อิทธิพลจากสิ่งภายนอกกลืนกินไปได้ และเมื่อนั้นความมีคุณค่าอันแท้จริงของชีวิตย่อมสูญเสียไปด้วย

แต่คนเป็นสิ่งมีชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีสติปัญญาและจิตปัญญาเป็นสิ่งรองรับความมีคุณภาพ ชีวิตคนจึงไม่เป็นการบังควรที่จะอยู่อย่างขาดในหนึ่งซึ่งแม่ฝาปิดเพื่อบังกันน้ำเน่าอย่างแน่นแน่นแค่ไหน หากควรเข้าใจถึงอีกด้านหนึ่ง อันควรอีกเป็นความสมมูลย์ของคุณค่าโดยแท้ กล่าวคือต้องแสดงความรับผิดชอบต่อการร่วมมือกันประจำ-เน่าให้ล่องไปจากคลอง เพื่อทุกคนจะได้ใช้ชีวิตอยู่อย่างอิสระและมีความสุข กับอีกด้านหนึ่งตนเองย่อมมีโอกาสเรียนรู้ทั้งโลกและธรรมลึกซึ้งยิ่งชนิดด้วย.